

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra AXEL OG VALBORG

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 196. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl04val-shoot-idm140153720480816/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

Sit Nidingsværk Fornuft, skiuler sin Dolk
Bag Værdighedens Kaabe, og forraader
Uskyldighed, som Judas, med et Kys.

KNUD.

En prægtig Strøm af Ord, ærværdige Fader!

ERLAND.

Vee den, hvem Dydens Røst er ikkun Ord.

KNUD.

Man nærmer sig; jeg hører Skarens Komme.

ERLAND.

Styrk dig, mit gamle Bryst! og tøm din Skaal.
Det var jo længst en Sielesørgers Pligt,
At følge den Ulykkelige til
Sit Golgatha.

KNUD.

Vi ile maae til Choret,

For derfra i ærværdig Procession

At møde Skaren her og standse den.

De gaae.

Under en Choral-Musik kommer Brudeskaren i følgende Orden: først Kongens Drabantere med Hellebærder; derpaa en Skare Chordrenge i røde Kiortler, og med Kalotter af samme Farve paa Hovedet, bærende Brudeblus; Axel Thorsøn og Håkon; flere Riddere Par og Par; en Flok unge Piger med Kurve, hvoraf de strøe Blomster paa Kirkegulvet; Dronning Thora, som fører Valborg, der er klædt i hvidt Atlask med en Rosenkrands over de gule Haar; Dronningens Fruer og Jomfruer Parvils. Toget gaar rundt om Harald Gilles Liigsteen i Forgrunden og om begge Pillerne; derpaa standse de saaledes, at Mændene staae paa højre Side ved Axels, Qvinderne paa venstre Side, ved Valborgs Familiebegrovelser. De Elskende knæle og

*gøre en Bon ved deres Forældres Grave. I Baggrunden
gør Kongens Drabøtere en Række, og foran dem staae
de unge Piger og Drengene i Bunterad med Fakler og Blom-
sterkurve. I Midten mellem Pillerne lades en Udsigt gien-
nem Hovedgangen til Høstateret og Choret, hvorfra Mun-
kene komme Parvüs i Procession; Broder Knud med Kirke-
bogen. Erkebispens med sin sølverbundne Stav. Imidlertid
synger Choret følgende Psalme:*

Den Mand, Gud gav en Viv saa huld
Han eier meer end Perler, Guld;
Et Kiøbmandsskib hun vel er liig,
Hun gjør lykkelig ham og riig.

Hun strækker ud sin Haand saa ven
Til Rokken og den fulde Teen;
Hun virker Tæpper, Linn og Kiol
Alt paa sin gyldne Væverstol.

Hun gaaer i Silke hvid som Snee,
Med Purpurbræmmer skjønt at see;
Saa snildt og fromt hun tale veed,
I Hiertet boer Uskyldighed.

Og Sønner skænker hun sin Mand,
Og Dannemænd sit Fædreland.
Lov, Priis og Ære, Godheds Gud!
Lykkelig Svend! lykkelig Brud!

MUNKENE
i Baggrunden.

Gloria in excelsis Deo!

CHORET.
Amen!

*Axel og Valborg reise sig jru Bønnen. Kong Hakon leder
Axel til Valborg, Enkedronningen Valborg til Axel. De*